

ningen afgøre det spørgsmål. Det var Det Radikale Venstre også med på dengang.

Men nu har man altså et andet synspunkt. Nu skal befolkningen ikke længere høres, selv om man afskaffer veto retten på vigtige, ja helt centralt afgørende, områder i den danske forfatning. Så skal befolkningen ikke længere høres. Det er simpelt hen ubegribeligt, må jeg sige til økonomiministeren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To ting:

For det første synes jeg, det er meget beklageligt, at regeringen har valgt den strategi, at det kun er, når der er suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand, man skal spørge befolkningen, at man fuldstændig har forladt synspunktet om, at der kan være en politisk afvejning af, at det kan være fornuftigt at spørge befolkningen, uanset hvad grundloven siger om suverænitetsafgivelse.

Og når det handler om at gå fra enstemmighed på centrale områder inden for de politiske områder, vi diskuterer, til flertalsafgørelser, så bør der være en politisk afvejning, der får regeringen til sammen med os andre at sige: Jamen så spørger vi selvfølgelig befolkningen, om befolkningen ønsker at have flertalsafgørelser, hvis det kommer så vidt på socialområdet, på skatteområdet, på arbejdsmarkedsområdet, hvis det bliver resultatet, desværre, af regeringskonferencen, som meget tyder på.

Den anden ting, jeg lige vil sige, er, at økonomiministeren forholder sig til det her med at banke vælgerne på plads. Jamen jeg håber da meget, at den kampagne, der nu kommer også fra regeringens side, ikke får karakter af den kampagne, der var i 1972 for at få danskerne banket ind i EF, altså hvor vi så de her annoncer med vaskemaskiner, der var 1.000 kr. dyrere eller billigere afhængigt af, om man stemte ja eller nej, og den slags kampagner. Hvis vi kan blive fri for den slags, er der måske en chance for, at vi ikke skal tale om, at nogen har banket vælgerne på plads.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Den vejledende afstemning i 1986 blev jo ikke holdt på grund af flertalsafgørelser. Den blev holdt, fordi der var et flertal i Folketinget, der ikke støttede den daværende regering, og det vil sige, at regeringen var i mindretal, hvorpå

daværende statsminister Poul Schlüter udskev en vejledende folkeafstemning, som partierne så valgte at følge. Det er ikke med den begrundelse, som hr. Keld Albrechtsen mindede om.

Når jeg nu har ordet, vil jeg godt sige om den nuværende regeringskonference, som hr. Thulesen bl.a. kommenterede, at der ligger altså et mandat, som regeringen handler inden for, et mandat givet af Folketinget, og det mandat henholder regeringen sig til. Og lad os så se, hvad den regeringskonference fører til. Det kan vi ikke vide præcist i dag, men det er jo et resultat, vi kan se til december. Men vi har haft stemmevægtsændringer og andre institutionelle ændringer, uden at det overhovedet har været på tale, at vi skulle have en folkeafstemning.

Men jeg vil ikke her foregribe resultatet af regeringskonferencen. Det var bare det, jeg ville skynde mig at sige, fordi jeg ikke er enig med hr. Keld Albrechtsen i vurderingen af, hvad resultatet bliver.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg er nødt til at sige, at det simpelt hen er forkert, hvad ministeren meddeler Folketinget.

Det, der skete i 1986, var, at vi var et flertal i Folketinget inklusive bl.a. undertegnede, som stemte imod EF-pakken, fordi og lige nøjagtig fordi det var de regler om det indre marked, hvor man gik fra enstemmighed til flertalsafgørelser. Det kan alle, der deltog dengang, da i hvert fald huske. Statsministeren sagde: Jeg vil ikke finde mig i, at Folketinget bare afgør den sag selv. Jeg vil have ret til at appellere til befolkningen. Så sagde vi andre, der dengang udgjorde et flertal: Ja, naturligvis skal der være en ret til at appellere til befolkningen, det er da elementært demokrati, og derfor gør vi den folkeafstemning reelt bindende derved, at vi forpligter os til at stemme, som befolkningen stemmer, når det endeligt skal vedtages i Folketinget. Det gjorde undertegnede også. Jeg stemte for den EF-pakke, fordi befolkningen havde godkendt den, og jeg kan godt sige, at det var ikke nogen sjov oplevelse, men det er respekt for demokrati.

Nu siger vi andre, som er i mindretal, at vi vil have lov til at appellere den traktat til befolkningen, og så siger man fra flertallets side: Næh næh, der er altså også grænser for demokrati.